

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 13Cob/7/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119337451  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119337451.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: ECONIA s.r.o., so sídlom 991, 916 42 Moravské Lieskové, IČO: 47 593 229, zastúpeného zástupcom AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom S. T. X/A, XXX XX H. I. G., v konaní o zaplatenie 5.781,60 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/116/2019-126 zo dňa 28. septembra 2020, takto

### rozhodol:

Odvolanie žalovaného zo dňa 27.10.2020 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/116/2019-126 zo dňa 28. septembra 2020 (rozsudok pre zmeškanie) o d m i e t a .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.781,60 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.781,60 Eur od 21.04.2018 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 5.781,60 Eur s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tým, že dňa 17.08.2017 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle IVECO, EČV: NM767CV, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému ECONIA s.r.o., so sídlom Moravské Lieskové 991, 916 42 Moravské Lieskové, IČO: 47 593 229. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla s EČV: PU314BU, ktorého vlastníkom bol pán U. Y., ktorý mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Poškodenému touto poistnou udalosťou vznikla škoda, a to oprava motorového vozidla a suma, ktorú musel poškodený uhradiť za prenájom motorového vozidla. Poškodený mal uzatvorené havarijné poistenie, a preto sa rozhodol opravu motorového vozidla riešiť cez svoje havarijné poistenie, t.j. časť škody - opravu, preto nahlásil poistnú udalosť v poisťovni KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Poisťovňa škodu uhradila, tento nárok je plne vyplatený. Žalobcovi bolo z poisťovne KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group Oznámením o totálnej škode zo dňa 14.09.2017 oznámené, že na základe zdokumentovaného rozsahu poškodenia a nákladov na opravu vozidla vypočítaných technikom Slovexperty, poisťovňa posudzovala rentabilitu vozidla. Keďže vypočítané náklady na opravu vozidla presiahli hodnotu pre posúdenie ekonomickej opraviteľnosti vozidla, poisťovňa posúdila škodu ako totálnu škodu. Časť škody, ktorá vznikla v súvislosti s poistnou udalosťou, t.j. prenájom motorového vozidla, si poškodený

uplatnil cez povinné zmluvné poistenie u poisťovateľa motorového vozidla, ktoré spôsobilo škodu, a to je KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Poškodený si prenajal náhradné motorové vozidlo v autoservise AUTO-IMPEX spol. s r.o., so sídlom Bratislava, značky Iveco DAILY, EČV: BL790JD. Doba nájmu, ktorého predmetom bolo náhradné motorové vozidlo, bola v trvaní od 01.09.2017 do 14.11.2017. Náklady na prenájom náhradného vozidla boli vyfakturované žalobcovi troma faktúrami: faktúrou č. 7582/17/000 v sume 2.376 Eur, faktúrou č. 8418/17/000 v sume 2.455,20 Eur a faktúrou č. 9265/17/000 v sume 1.900,80 Eur, ktoré poškodený autoservisu AUTO-IMPEX spol. s r.o. dňa 29.12.2017 uhradil. Predmetná škodová udalosť bola žalovanému, t.j. poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group riadne ohlásená a žalovaný ju zaregistroval pod číslom poistnej udalosti č. 9526571183. Žalobcovi (nesprávne uvedené žalovanému) poisťovňa priznala za prenájom motorového vozidla iba 12 dní, t.j. od 01.09.2017 do 12.09.2017. Cena motorového vozidla za jeden deň nájmu bola v sume 79,20 Eur. Suma priznaná žalovaným z faktúry č. 7582/17/000 za 12 dní nájmu bola vo výške 950,40 Eur. Suma vo výške 6.732 Eur ako nárok poškodeného na neuhradenú časť skutočnej škody bola uplatnená u žalovaného, s ktorým mal vinník nehody pán Tomáš Kišš uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (číslo zmluvy 6594180068). Žalovaný vyplatil žalobcovi sumu len vo výške 950,40 Eur, pričom krátanie poistného plnenia bolo odôvodnené žalovaným vo Vyrozumení k oznámeniu škodovej udalosti zo dňa 05.04.2018, kde uviedol: „Nezakúpením nového vozidla (porovnateľného vekom, výbavou, km nájazdom) po rozhodnutí poisťovne o totálnej škode, dochádza k zvyšovaniu škody. Svojou nečinnosťou poškodený porušuje ust. § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko nezakročil spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia, za účelom odvrátenia hroziacej škody.” Žalobca poukázal na to, že poistná udalosť sa stala dňa 17.08.2017 a poškodené motorové vozidlo malo v tom čase iba tri mesiace, keďže poškodenému bolo dodané dňa 12.05.2017. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že si nezakúpil porovnateľné vozidlo, ale naopak, zaobstaral si porovnateľné motorové vozidlo, ale keďže jeho výroba trvala dlhší čas, tak aby odvrátil škodu, ktorá by mu hrozila, prenajal si na tú dobu náhradné motorové vozidlo, ktorým pokračoval vo vykonávaní svojho podnikania. Ďalej poukázal na skutočnosť, že si bezodkladne v ten istý deň ako mu bolo doručené Oznámenie o totálnej škode zo dňa 14.09.2017, a to že ide o totálnu škodu, objednal nové motorové vozidlo IVECO DAILY. Až doručením tohto oznámenia sa žalobca dozvedel, že ide o totálnu škodu, a preto ihneď riešil kúpu nového motorového vozidla. Tým, že žalovaný poškodenému nepriznal plnú sumu za nájom náhradného vozidla Iveco DAILY, EČV: BL790JD, porušil aj princíp spravodlivosti, teda, aby poškodený, ktorý nespôsobil vznik škody, na túto skutočnosť doplácal tým, že mu nebude preplatená náhrada škody v celom rozsahu, resp. všetky účelne vynaložené náklady, kam patrí aj nájom za náhradné motorové vozidlo. Žalobca si prenajal motorové vozidlo, keďže ho potreboval ku každodennému podnikaniu a práve prenájom by znížil škodu, pričom ak by tak neurobil, prišiel by o príjem, stratil by obchodných partnerov, možno by to malo za následok aj zánik jeho podnikania, t.j. vznikla by mu oveľa vyššia škoda. Žalovaný listom zo dňa 05.04.2018 oznámil, že bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 9526571183 a keďže nezaplatil riadne a včas dostal sa do omeškania, a preto si žalobca uplatnil i zákonný úrok z omeškania a náhradu trov konania.

3. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica č.k. 32Up/939/2019-31 zo dňa 09.08.2019 konštatoval, že uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a považuje ho za nedôvodný.

4. Nakoľko proti platobnému rozkazu bol podaný včas a vecne odôvodnený odpor žalovaným a žalobca zároveň navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde, Okresný súd Banská Bystrica dňa 20.09.2019 vec postúpil Okresnému súdu Žilina, ako súdu vecne príslušnému.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že v plnom rozsahu trvá na podanom žalobnom návrhu. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu nevyjadril, ostal procesne nečinný.

6. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že termín pojednávania vytýčil na deň 02.04.2020, ktorý zrušil z dôvodu mimoriadnej situácie a nový termín pojednávania vytýčil na neurčito. Nový termín bol vytýčený na deň 18.09.2020. Následne vzhľadom na prerozdelenie a následné pridelenie predmetnej veci novému zákonnému sudcovi, termín pojednávania bol zrušený a vytýčený na deň 28.09.2020. Právny zástupca žalobcu mal doručenie predvolania na označený termín pojednávania včas a riadne vykázané dňom 21.08.2020 (č.l. 109 spisu), právny zástupca žalovaného mal doručenie predvolania na označený termín pojednávania včas a riadne vykázané dňom 24.08.2020 (č.l. 111 spisu).

7. Okresný súd poukázal na to, že dňa 25.09.2020 právny zástupca žalovaného doručil ospravedlnenie, v ktorom uviedol, že žalovaný a jeho právny zástupca si vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, z dôvodu hospodárnosti konania (t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému navyšovaniu trov konania), ako aj s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu ochorenia COVID-19 spôsobeného koronavírusom SARS-CoV-2 a v záujme predchádzania vzniku škôd na zdraví a eliminovania šírenia nákazy, dovoľujú požiadať o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní vytyčenom na deň 28.09.2020 o 09.00 hod..

8. Okresný súd konštatoval, že na nariadené pojednávanie sa nedostavil právny zástupca žalovaného, ani žalovaný, hoci bolo predvolanie právneho zástupcovi žalovaného riadne a včas doručené a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie.

9. Okresný súd uviedol, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 28.09.2020 navrhol, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP.

10. Okresný súd poukázal na ust. § 274, § 275, § 277 ods. 2, 3 CSP a konštatoval, že v prejednávanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného predpokladané ustanovením § 274 CSP pre rozhodnutie o žalobe podľa § 137 písm. a) CSP. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie vo veci nedostavil a svoju neprítomnosť vážnymi okolnosťami neospravedlnil, pričom o možnosti rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie na návrh druhej strany bol v predvolaní poučený.

11. Osobitne k podmienke podľa § 274 písm. b) CSP okresný súd vzhľadom k písomnému ospravedlneniu neúčasti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 28.09.2020 podaním zo dňa 25.09.2020 (č.l. 117 spisu) uviedol, že dôvody vymedzené právnym zástupcom žalovaného ako dôvody jeho neúčasti, ktoré právny zástupca žalovaného vztiahol aj na subjekt samotného žalovaného, ktorého okresný súd na pojednávanie postupujúc podľa § 178 ods. 1 CSP ani nepredvolával, nehodnotil ako vážne okolnosti na strane právneho zástupcu žalovaného v zmysle úpravy § 274 písm. b) CSP. Termín pojednávania v tejto veci bol oznámený právneho zástupcovi žalovaného predvolaním, ktoré prevzal s dostatočným časovým predstihom pred konaním tohto pojednávania a pri zachovaní lehoty na prípravu pojednávania najmenej päť dní pred dňom, kedy sa malo pojednávanie konať podľa § 178 ods. 2 CSP. Vzhľadom na rozsiahlu argumentáciu žalobcu a samotnú procesnú obranu žalovaného okresný súd vytyčil vo veci termín pojednávania a na toto pojednávanie právnych zástupcov strán predvolal. Týmto svojím procesným postupom, konkrétne vo vzťahu k osobe právneho zástupcu žalovaného, dal okresný súd jednoznačne najavo, že jeho účasť na označenom termíne pojednávania nehodnotí ako nehospodárnu. Akékoľvek trovy konania, ktoré by vznikli ktorejkoľvek zo strán tohto konania predstavujú nárok, ktorý súd pravidelne vysporiada pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v zmysle zásad podľa § 255 a nasl. CSP a následne pri rozhodovaní o konkrétnej výške podľa § 262 ods. 1, 2 CSP. Ak sa preto právny zástupca žalovaného neustanovil na vytyčený termín pojednávania z dôvodu hospodárnosti konania - t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému navyšovaniu trov, nebol okresným súdom tento dôvod hodnotený ako vážna okolnosť v zmysle úpravy § 274 písm. b) CSP.

12. Rovnaký záver uviedol okresný súd i k ďalšiemu dôvodu neúčasti vymedzenému právnym zástupcom žalovaného, a to neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť, vo vzťahu ku ktorým dôvodom zároveň dodal, že zostali výlučne len v rovine tvrdenia. Ani u týchto dôvodov nebolo možné konštatovať, že predstavujú vážne okolnosti na strane právneho zástupcu žalovaného v zmysle úpravy § 274 písm. b) CSP. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať na ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti, je to rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existenciu takejto vážnej okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný, resp. jeho právny zástupca. Právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní netvrdil a ani nepreukázal. Taktiež ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní vo vzťahu k zhoršujúcej sa epidemiologickej situácii spôsobenej ochorením COVID-19, okresný súd nepovažoval za dôvodné, nakoľko v čase termínu pojednávania boli pre realizáciu pojednávania zabezpečené všetky opatrenia

na to, aby pojednávanie mohlo prebehnúť riadne a bezpečne, za dodržania opatrení Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Prejednaníu vecí v danom čase nebránila existencia žiadnej skutočnosti vo vzťahu k ochoreniu COVID-19, ktorá by neumožňovala pojednávanie vykonať.

13. Nakoľko okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, úspešnou stranou v konaní bol žalobca, preto mu priznal voči žalovanému v súlade s § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

14. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný v podaní zo dňa 27.10.2020, ktoré odôvodnil v zmysle § 356 písm. b) CSP. Žalovaný poukázal na ust. § 274 CSP a dôvodovú správu k inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, podľa ktorej tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný v súdnom konaní nebol nečinný. Žalovaný uviedol, že podaním zo dňa 25.09.2020 ospravedlnil neúčast' žalovaného a právneho zástupcu žalovaného na nariadenom pojednávaní na deň 28.09.2020 z dôvodu neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťaženia, ako aj s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu ochorenia COVID-19 spôsobeného koronavírusom SARS-CoV-2 a v záujme predchádzania vzniku škôd na zdraví a eliminovania šírenia nákazy. V ospravedlnení ďalej uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním vecí, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Žalovaný podotkol, že o posúdení ospravedlnenia zo strany prvoinštančného súdu sa nedozvedel pred samotným vydaním rozsudku. Podľa žalovaného ak prvoinštančný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné, mal v zmysle Čl. 4 CSP per analogiam postupovať inter alia podľa § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného pred vydaním rozsudku, že žalovaným uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednaním vecí v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Pokiaľ posúdenie ospravedlnenia a dôvodov ospravedlnenia je na voľnej úvahe samotného súdu, tak potom je nepochybné kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o súdnom posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Podľa žalovaného neexistoval žiaden relevantný dôvod, na základe ktorého by bolo dôvodné upustiť od povinnosti súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o posúdení ňou uvádzaných dôvodov ospravedlnenia, ak sa rovnaká bezodkladnosť (resp. včasnosť) podania ospravedlnenia má vzťahovať aj na samotnú dotknutú stranu pri podávaní ospravedlnenia.

15. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019, v ktorom ústavný súd uviedol, že „považuje za potrebné dať do pozornosti, že formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP treba posudzovať vždy aj podľa okolností prejednáwanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej)“.

16. Žalovaný uviedol, že ospravedlnenie bolo prvoinštančnému súdu preukázateľne doručené ešte pred pojednávaním, čo sporné nebolo, a preto sa považuje za podané včas. Mal za to, že rozsudok pre zmeškanie bol vydaný bez splnenia podmienok, pretože žalovaný bol aktívny, riadne ospravedlnil súdu svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval súd, že súhlasí s prejednaním vecí a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany okresného súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia a pred vydaním rozsudku ani informovaný, že by okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné. Z dôvodu, že neboli splnené kumulatívne podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného uvedené v ust. § 274 písm. b) CSP, žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

17. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 18.11.2020. K predpokladom vydania rozsudku pre zmeškanie žalobca poukázal na ust. § 274 CSP s tým, že podmienky normované v tomto ustanovení musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 274 písm.

b) CSP pamätá na ospravedlnenie včas a vážnymi okolnosťami. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný zaslal ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní dňa 25.09.2020 (piatok), t.j. iba jeden pracovný deň pred pojednávaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 28.09.2020 (v pondelok), nakoľko 26.09. a 27.09.2020 bol víkend. Práve z toho dôvodu nemožno považovať za žiadnych okolností ospravedlnenie žalovaného za včasné, nakoľko bolo zaslané okresnému súdu iba jeden pracovný deň pred uskutočneným pojednávaním, zvlášť, keď pre údajnú pracovnú vyťaženosť sa žalovaný ospravedľuje opakovane vo viacerých konaniach, a teda nie je ani zrejmý dátum, od kedy táto vyťaženosť má trvať a ani do akého dátumu a epidemiologické opatrenia platia od marca 2020. Predvolanie na pojednávanie bolo zaslané dňa 21.08.2020, žalovaný mal dostatok času ospravedlniť svoju neúčasť včas a odôvodniť ju relevantnými právnymi dôvodmi, no neurobil tak. Žiadosť podanú jeden pracovný deň vopred a bez uvedenia závažných dôvodov nemožno považovať za včasnú (a odôvodnenú). Pokiaľ zástupca žalovaného ospravedlnil neúčasť svoju, tak aj žalovaného z dôvodu „neodkladných pracovných povinností a pracovnou vyťaženosťou s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu ochorenia COVID-19 spôsobeného koronavírusom SARS-CoV-2 a v záujme predchádzania vzniku škôd na zdraví a eliminovania šírenia nákazy“, tak tieto dôvody nie je možné považovať v súlade so znením CSP za vážne okolnosti. Aj zákonodarca v komentári príkladom uvádza vážne okolnosti, akými sú choroba, úraz, smrť v rodine. Žalovaný si nedal ani len tú námahu, aby svoje tvrdenie akýmkoľvek spôsobom podoprel, nepredložil žiaden dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, ktorými by preukázal neodkladné pracovné povinnosti a svoju pracovnú vyťaženosť. Išlo iba o tvrdenia, ktoré ničím neboli preukázané. Čo sa týka dôvodu ospravedlnenia s poukazom na aktuálnu epidemiologickú situáciu žalobca uviedol, že takáto situácia je v Slovenskej republike už od marca 2020 a termín pojednávania bol vytýčený na deň 28.09.2020. V tom čase boli na okresnom súde zabezpečené všetky opatrenia na to, aby pojednávanie mohlo prebehnúť riadne a bezpečne. Núdzový stav na Slovensku v tom čase neplatil a dokonca ani zákaz vychádzania. Taktiež žalovaný nepredložil žiaden dôkaz o práceneschopnosti v tomto termíne v súvislosti s ochorením COVID-19, teda tento dôvod nie je možné považovať za vážny, čo správne konštatuje okresný súd v odseku 15. odôvodnenia napádaného rozhodnutia. Žalobca bol presvedčený, že vážne okolnosti je potrebné skúmať ako z objektívneho, tak aj subjektívneho hľadiska. Zároveň poukázal na znenie Plnomocenstva zo dňa 21.08.2019, ktorým žalovaný splnomocnil svojho právneho zástupcu na konanie v tejto veci, pričom v poslednom odseku daného plnomocenstva je uvedené: „Splnomocniteľ súhlasí, aby splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu...“. Z uvedeného nie je žiaden legitímny dôvod, prečo by ospravedlnenie žalovaného malo napĺňať znak „vážnych okolností“ nakoľko je tu preukázateľne niekoľko spôsobov, ako sa žalovaný v zastúpení mohol zúčastniť predmetného pojednávania. Záverom uviedol, že právny zástupca žalobcu, ktorý taktiež nemá sídlo v Žiline, sa pojednávania riadne zúčastnil. Žalovaný bol na možnosť vydania rozsudku pre zmeškanie riadne upozornený, a to v predvolaní na pojednávanie zo dňa 20.08.2020. Žalobca uviedol, že ak sa žalovaný pojednávania nechcel zúčastniť z daných dôvodov, mal možnosť súd požiadať o odročenie pojednávania v zmysle § 183 odsek 1 CSP, ktorú však nevyužil a na vydanie rozsudku pre zmeškanie bol riadne a včas upozornený.

18. V ďalšej časti svojho vyjadrenia žalobca poukázal na žalovaným tvrdenú analógiu k § 183 ods. 4 CSP, pričom uviedol, že inštitút žiadosti o odročenie pojednávania nie je totožný s inštitútom rozhodnutia pre zmeškanie, resp. s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní. Žalovaný nežiadal a nenavrhol súdu prvej inštancie aby pojednávanie, termín ktorého bol vytýčený na deň 28.09.2020, bolo odročené na iný termín z dôvodu, že by sa ho chcel žalovaný zúčastniť, ale nemohol, takže sám žalovaný oznámil súdu a prejavil záujem, aby súd prejednal vec a vyhlásil rozsudok v jeho neprítomnosti. Žalovaný svojím nedôvodným ospravedlnením neúčasti dal najavo, že na pojednávaní sa nemá záujem zúčastniť vôbec. Za podstatné žalobca považoval to, že súd nie je povinný upovedomiť žalovaného, že jeho ospravedlnenie neakceptuje, nakoľko právny zástupca žalovaného iba ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a nežiadal o odročenie pojednávania.

19. Žalobca zvýraznil, že inštitút rozsudku pre zmeškanie žalovaného by nemal zmysel a aplikácia ust. § 274 CSP by bola vylúčená, ak by bol pripustený výklad žalovaného, pričom žalovaným prezentovaná analógia s iným inštitútom - inštitútom žiadosti o odročenie pojednávania, o ktoré ani nežiadal, nie je možná. Analógia je v súlade s Čl. 4 CSP prípustná tam, kde sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného znenia zákona. Inštitút rozsudku pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní je určitým druhom sankcie v podobe straty sporu, ktorej sú vystavení pasívni žalovaní, ako je tomu v tomto prípade. Platí zásada, že vec by sa mala spraviť rozhodnúť na jednom pojednávaní. Názor

žalovaného, že je potrebná aplikácia ust. § 183 ods. 4 CSP aj na prípady ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, považoval za ničím nepodložené.

20. Žalobca ďalej uviedol, že ako v minulosti, tak aj v súčasnosti sa vedú viaceré konania voči žalovanému, pričom žalovaný, ani jeho právny zástupca sa spravidla pojednávaní nezúčastňujú, čo je zrejším znakom ich pasívneho prístupu. V tejto súvislosti poukázal na zásadu vyjadrenú v Čl. 17 CSP, v zmysle ktorej primárnym je záujem na hospodárnom a efektívnom prejednaní veci bez zbytočných prieťahov a záujem strany. Vážne okolnosti zabraňujúce právnomu zástupcovi či strane samotnej v prítomnosti na pojednávaní, by preto mali byť tak vysokej intenzity, aby v ich dôsledku mohla byť sporovej strane „odpustená“ neúčasť a tento druh pasivity v konaní. Pokiaľ žalovaný uviedol, že nebol nečinný, tak s týmto tvrdením žalobca nesúhlasil s poukazom na žalovaným podaný odpor, v ktorom žalovaný neuviedol nič, čo by malo preukázať dôvodnosť neuhradenia náhrady škody za prenájom náhradného motorového vozidla v plnej výške. Aj keď žalovaný síce tvrdil, že nárok žalobcu popiera, dané ničím nepodložil. Unášanie dôkazného bremena nespočíva len v povinnosti niečo tvrdiť, ale tvrdené aj podložiť relevantnými dôkazmi, čo však žalovaný v priebehu konania nenaplnil, ani čo do merita veci, ani čo do jeho nedôvodného ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní. Procesná obrana žalovaného spočívajúc v tom, že bol v konaní aktívny, nie je relevantná pre posúdenie správnosti vydania rozsudku pre zmeškanie z dôvodu neúčasti žalovaného na pojednávaní, keďže v prípade vydania rozsudku pre zmeškanie z dôvodu neúčasti žalovaného na uskutočnenom pojednávaní sa posudzuje splnenie podmienok podľa § 274 CSP. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z ust. § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny. Podľa žalobcu nemožno akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, podal odpor, ako aj vyjadrenie, keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP. Žalobca ďalej v bode IV. svojho vyjadrenia poukázal na judikatúru v obdobných skutkových veciach, a to uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/84/2019, sp. zn. 5Obdo/26/2019, uznesenia Krajského súdu v Žiline, Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Bratislave, ktoré ako vecne správne potvrdili vydaný rozsudok pre zmeškanie žalovaného, ktorý konajúci súd vydal v uvedených prípadoch z dôvodu, že žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil vágnym a nepreukázaným konštatovaním, z ktorých rozhodnutí ďalej v tomto odseku citoval. Zároveň poukázal na to, že súdy sú povinné rozhodovať v súlade s princípom právnej istoty, ktorý je upravený v Čl. 2 ods. 2 CSP v spojení so závermi vyjadrenými v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 289/2017 z 21. novembra 2017. Žalobca mal za to, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, pretože v konaní boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a preto ho navrhol ako vecne správny potvrdiť s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 17.12.2020 bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu (doručenka na č.l. 182 spisu), s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalovaný v lehote určenej okresným súdom a ani do momentu rozhodovania krajského súdu nevyužil.

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP odvolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. Primárne krajský súd uvádza, že odvolaním žalovaného zo dňa 27.10.2020 bol napadnutý rozsudok okresného súdu č.k. 19Cb/116/2019-126 zo dňa 28. septembra 2020, ktorý je rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. V rámci poučenia rozsudku okresného súdu, vydaného pre zmeškanie žalovaného je uvedené, že proti rozsudku pre zmeškanie odvolanie nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalovaného zo dňa 27.10.2020 bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného považoval krajský súd za potrebné opätovne aj v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť citáciu zákonného ust. § 274 CSP, podľa ktorého na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

24. Z vyššie citovaného zákonného ust. § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Krajský súd má za to, že v konaní pred okresným súdom kumulatívne boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP.

25. Krajský súd podľa Zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.9.2020 (č.l. 122 spisu) mal za preukázané, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Okresný súd v tejto veci konštatoval splnenie podmienok na nariadenie pojednávania v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného a otvorenie pojednávania, vypočul zástupcu žalobcu, konštatoval splnenie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP, na základe čoho vyhlásil rozsudok v mene Slovenskej republiky pre zmeškanie žalovaného. Okresný súd rozsudkom pre zmeškanie žalovaného žalobe žalobcu vyhovel. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.9.2020 mal krajský súd za zistené, že zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného bola splnená.

26. Krajský súd konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, keď sa žalovaný a ani jeho právny zástupca nedostavili na pojednávanie nariadené na deň 28.09.2020 o 9.00 hod., hoci žalovaný bol riadne a včas predvolaný prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného v zmysle doručky na č.l. 111 spisu, z ktorej vyplýval doručený termín 28.09.2020 dňa 24.08.2020. Súčasne v predvolaní bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 106 spisu.

27. Žalovaný v odvolaní namietal, že inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa ust. § 274 CSP slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný nebol pasívny, ako aj, že svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. S týmto právnym názorom sa krajský súd nestotožňuje. Vyplýva to z toho, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnenia neprítomnosti včas a vážnymi okolnosťami. Ak sa žalovaný neospravedlnil vážnymi okolnosťami, resp. sa ospravedlnil, ale nie vážnymi okolnosťami, tak krajský súd uvádza, že boli kumulatívne splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

28. Podľa názoru krajského súdu v zmysle zákonného znenia ust. § 274 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného ako o sankcii za nedostavenie sa žalovaného na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z ust. § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle ust. § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie svoju obranu, nepripojí listiny a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, podal odpor, ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k ust. § 273 CSP a nie k ust. § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného o tvrdení, že nebol pasívny, poukazuje na rozdielnosť ustanovení § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a ust. § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení

pojednávania. Práve ust. § 274 CSP malo viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že zo zákonného ust. § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní.

29. Krajský súd má za to, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Tvrdené neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, ako aj dôvod zhoršujúcej sa epidemiologickej situácie ochorenia COVID-19 (ospravedlnenie zo dňa 25.09.2020 na termín 28.09.2020, t.j. v mesiaci september) nemožno posúdiť tak, že sú to vážne okolnosti neúčasti právneho zástupcu žalovaného na nariadenom termíne pojednávania okresným súdom. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať na ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na nariadenom pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len také závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existencia takejto vážnej okolnosti musí byť tvrdená a preukázaná žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom. Právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní netvrdil a ani nepreukázal, keďže neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť a v rámci nariadení zabezpečeného dodržiavania protiepidemiologických opatrení okresným súdom, potom nemali charakter vážnych okolností neúčasti na nariadenom pojednávaní.

30. Krajský súd ďalej uvádza, že pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočností, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t.j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnemu zástupcovi žalovaného uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (NS SR sp. zn. 3Cdo 181/2008). Takýto ospravedlniteľný dôvod žalovaný nepreukázal. Krajský súd dodáva, že ospravedlniteľný dôvod je taký dôležitý dôvod, pre ktorý sporová strana zmeškala pojednávanie vo veci, ktorý ako prekážka sa vyznačuje závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti.

31. Nebol namieste ani odvolací dôvod žalovaného v tom, že okresný súd mal postupovať v zmysle Čl. 4 CSP v spojení s ust. § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu o tom, že uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, nemieni akceptovať. Je nepochybné, že z Čl. 4 CSP vyplýva analógia legis a analógia iuris, avšak zo znenia ust. § 183 ods. 4 CSP jasne vyplýva, že je viazané na návrh o odročenie pojednávania. Len v prípade, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca neuskutočnili návrh na odročenie pojednávania, z ktorého dôvodu nie je možné postupovať podľa ust. § 183 ods. 4 CSP. Okresný súd nemal povinnosť bezodkladne upovedomiť žalovaného (jeho právneho zástupcu), že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 25.09.2020 (č.l. 117 spisu) k termínu pojednávania nariadeného na deň 28.09.2020 o 09,00 hod. uviedol, že ospravedlňuje svoju neúčasť na tomto pojednávaní, nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti, t.j. žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu neuskutočnil návrh na odročenie pojednávania, s ktorým návrhom je len spojený postup súdu v zmysle ust. § 183 ods. 4 CSP.

32. Vzhľadom k uvedenému, krajský súd mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle ust. § 274 CSP na rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, preto odvolanie žalovaného zo dňa 27.10.2020 proti rozsudku okresného súdu odmietol v zmysle ust. § 386 písm. c) CSP, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s ust. § 356 písm.

b) CSP, ak odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného je prípustné len v prípade, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čo v danej veci splnené nebolo.

33. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „...Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP“. Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/87/2018 skonštatoval, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj aplikáciu predpisov procesného práva, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam, vysvetlil, prečo ich považuje za neopodstatnené, a preto sa Najvyšší súd SR nemohol stotožniť s dovolacou námietkou žalovaného, že by odvolací súd neposúdil podmienky na vydanie kontumačného rozsudku podľa ust. § 274 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho mu malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

34. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu mal za to, že v danej veci neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. § 274 CSP, pretože bol v konaní aktívny, s poukazom aj na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019. Krajský súd po oboznámení sa s týmto odvolacím dôvodom žalovaného, ako aj s uznesením Ústavného súdu SR uvádza, že závery z neho vyplývajúce nie sú aplikovateľné na daný sporový prípad, keďže tento je odlišný od stavu, ktorý je popísaný v predmetnom uznesení Ústavného súdu SR, t.j. je odlišný tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Táto kvalitatívne odlišná skutková a právna situácia vyplýva z toho, že v danej veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 32Up/939/2019-31 zo dňa 9. augusta 2019, proti ktorému podal odpor žalovaný, ku ktorému sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 09.09.2019. Po postúpení veci z Okresného súdu Banská Bystrica na Okresný súd Žilina v zmysle č.l. 57 spisu, a to podaním zo dňa 19.9.2019, nasledovali úkony Okresného súdu Žilina, ktorý výzvou zo dňa 8.11.2019 (č.l. 73 spisu) vyzval žalovaného, aby sa v lehote 30 dní od doručenia výzvy vyjadril k vyjadreniu žalobcu doručovaného spolu s touto výzvou, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na svoju obranu, pretože na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Súčasne v tejto výzve bol žalovaný poučený o sudcovskej, ako i zákonnej koncentrácii konania. Predmetná výzva bola žalovanému doručená podľa doručenky na č.l. 76 spisu dňa 11.11.2019, ktorá zostala bez vyjadrenia žalovaného. Navyiac žalovaný, jeho právny zástupca sa nariadeného termínu pojednávania pred okresným súdom na deň 28.09.2020 o 09.00 hod. nezúčastnili a právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného. Okresný súd na nariadenom pojednávaní dňa 28.09.2020 vykonal úkony podľa obsahu zápisnice, vypočul zástupcu žalobcu, zhodnotil úkon ospravedlnenia žalovaného a vo veci v zmysle návrhu právneho zástupcu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

35. Podľa krajského súdu jeho postup a rozhodnutie neodporuje ani uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4. júna 2019, ak v odseku 43. odôvodnenia tohto uznesenia sa konštatuje, že postup v zmysle ust. § 274 CSP nie je žiaduci, najmä ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie, čo však neboli okolnosti danej veci. Ak Ústavný súd Slovenskej republiky pri aplikácii ust. § 274 CSP vyjadril okolnosti, za ktorých nie je žiaduci postup v zmysle tohto ustanovenia, ktoré okolnosti v danej veci tu neboli naplnené, tak potom mal krajský súd za to, že v zmysle tejto danej veci bolo namieste, ak okresný súd postupoval podľa ust. § 274 CSP a rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

36. Krajský súd poukazuje v súvislosti s týmto rozhodnutím aj na svoju rozhodovaciu činnosť, príkladmo na rozhodnutie sp. zn. 13Cob/196/2019 zo dňa 03. decembra 2019, kedy bolo v obdobnej právnej veci

odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu pre zmeškanie žalovaného odmietnuté, ako aj ďalšie rozhodnutia sp. zn. 13Cob/41/2019 zo dňa 19.6.2019, sp. zn. 13Cob/150/2019 zo dňa 19.06.2019, sp. zn. 13Cob/34/2020 zo dňa 17.6.2020, sp. zn. 13Cob/86/2020 zo dňa 01.07.2020.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, ktoré bolo primerane aplikované. Odmietnutím odvolania žalovaného žalovaný ako sporová strana procesne zavinila, že nebolo možné konať o podanom odvolaní žalovaným, preto žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.